

Bliv timeligt selvhjulpne

Ældste Timothy J. Dyches, USA

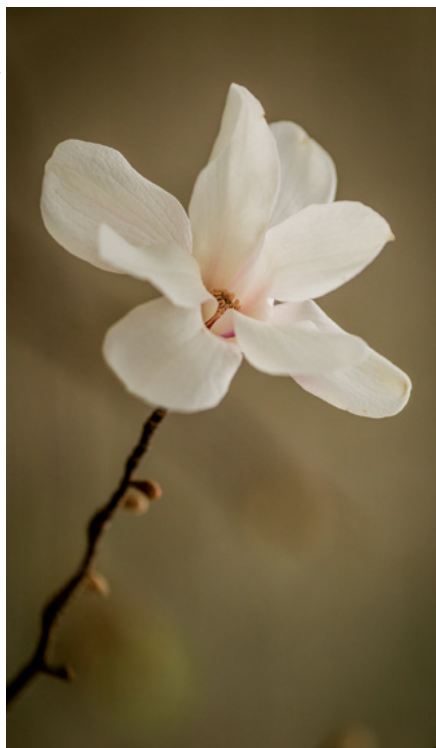
Andenrådgiver i det europæiske områdepræsidentskab

Ældste

Timothy J. Dyches

CRAIG DIMOND, © IRI 2013

Ved forårstide er vi så privilegerede at kunne fejre påske, hvor vinterens frosne hånd på den nordlige halvkugle er ved at slippe sit tag og forårets varme fornemmes. Det er en tid til fornyelse og en ny begyndelse for livet rundt omkring.

Vi opfordrer jer atter engang til at blive åndeligt og timeligt selvhjulpne. Åndelig og timelig selvhjulpne følges ad i Jesu Kristi evangelium.

»Selvhjulpnehed er evnen, forpligtelsen og bestræbelsen på at skaffe livets åndelige og timelige

nødvendigheder til sig selv og familien. Når medlemmerne er selvhjulpne, er de også bedre i stand til at tjene og drage omsorg for andre.

Kirkens medlemmer er ansvarlige for deres egen åndelige og timelige trivsel. Eftersom de er velsignede med handlefrihedens gave, er det deres privilegium og pligt at kunne sætte deres egen kurs, løse deres egne problemer og stræbe efter at blive selvhjulpne. Medlemmerne gør dette med Herrens inspiration og ved at arbejde med deres egne hænder.«¹

Hvordan kan jeg blive timeligt selvhjulpne?

Lær værdien af og velsignelsen ved arbejde

»Lad os indse, at privilegiet ved at arbejde er en gave, at kraften til at arbejde er en velsignelse og at kærligheden til arbejde er succes.«²

Værdien af arbejde i vores tilværelse er afgørende for at lære det, der fører til varig lykke og udvikling. Jeg voksede op i en stor familie, hvor vi blev opdraget med princippet om arbejde. Det var fra at forberede og dyrke jorden til såning, til såning af de enkelte frø, dagligt vande dem og rense dem for ukrudt i løbet af vækstperioden, høste og derpå opbevare høsten ved at henkoge eller nedfryse. Og det var kun om sommeren.

Mine forældre var der altid, mens de trofast opmuntrede, underviste og arbejdede ved siden af os. De ville aldrig bede os om at gøre noget, de ikke selv ville gøre. Velsignelserne ved at arbejde i familien bestod af spændingen ved at skabe noget og have udført et godt stykke arbejde, opnå brugbare færdigheder til dengang og til fremtiden, yde tjeneste for andre, forstå forventninger til og udførelse af et stykke arbejde og lære selvdisciplin.

Drag nytte af muligheder for uddannelse

I årene op til børnehaven blev det forventet af os, at vi lærte at binde vore sko, kunne sige, hvad klokken var på en urskive, kunne vores adresse og telefonnummer udenad og øve os i at kunne gå til skole. I løbet af skoleårene blev vi tilskyndet til altid at yde vores bedste i skolen, og vore forældre mindede os altid om vores potentiale. Vi lærer hele tiden.

Tro går forud for mirakler

»Herren hjælper os, når vi beder ham om det, vi har brug for, især når vi er forpligtede over for hans værk og reagerer på hans kald. Men Herren hjælper kun dem, som er villige til at hjælpe sig selv. Han forventer, at hans børn er uafhængige i så høj grad, som det er muligt for dem.«³

En kvinde har for nylig gennemgået et kursus i selvhjulpethed og fortæller om sin egen rejse med tro og handling:

»Jeg begyndte at udføre alt det i praksis, jeg havde lært, bl.a. at bruge min tid klogt. Nu føler jeg, at jeg har betydning som individ og er i stand til at gøre ting, jeg ikke før havde drømt om.

Jeg læser hver dag i skriften, og jeg beder af hele mit hjerte. Jeg ved, at jeg betyder noget for min himmelske Fader. Der begynder at ske ting for mig, som jeg aldrig havde kunnet forestille mig. Det var utroligt. Det er som om, at nogen har ledt mine skridt i min jobsøgning. Jeg oplevede ikke problemer med sproget.

Da jeg præsenterede mig over for en kvinde, der søgte en til at passe sin datter, gav den lille pige mig et kram og kyssede mig, så snart jeg trådte inden for døren. Hun veg ikke fra min side under hele interviewet, og derfor fik jeg jobbet. Hendes mand hjælper os nu med at finde et job til min søn.

Siden da har en anden person tilbudt os arbejde. En søster i Kirken har hjulpet mig med at finde en lejlighed. For første gang i mit liv gør jeg noget, der aldrig tidligere har været muligt for mig.«⁴

Når vi udvikler timelig selvhjulpethed, vedligeholder vi vores gode helbred ved hjælp af regelmæssig motion, sund kost og god personlig hygiejne. Vi sætter tæring efter næring og sparer op samtidig med, at vi undgår gæld. Den selvhjulpne faster og giver et gavmildt fasteoffer.

Vejen til fuldkommenhed kræver, at man efterlever evangeliet hver eneste dag. Når vi stræber efter at blive timeligt selvhjulpne, inddrager vi således alle principperne i Jesu Kristi evangelium. Jeg beder til, at

vi alle må gøre det i de kommende måneder og år. ■

NOTES:

1. *Håndbog* 2, 6.1.1.
2. David O. McKay, *Pathways to Happiness*, 1957, s. 381.
3. Ældste L. Tom Perry, *Stjernen*, jan. 1992, s. 75.
4. Se også L&P 60:13; 130:20-21.

NYHEDER

Festinord i Randers 2015

Claire Nielsen, Randers Gren, informationschef, Aarhus Stav

Deltagere fra hele verden

Festinord i 2015 bragte over 700 unge voksne til Randers. Der var deltagere fra over 30 forskellige lande. I løbet af 4 korte dage kom de både hele vejen gennem Randers kommune og lidt rundt om verden med festtemaer, der fejrede Hawaiis strande, beduinernes ørken og New Yorks skyskrabere.

Ikke første gang, men med nye opgaver

Det er anden gang Festinord er blevet afholdt i Randers, hvor Kim Holst har haft ansvar for at samle tropperne og sørge for, at de unge og Randers by fik en god uge sammen. Sidste gang Festinord var i Randers var i 2009, hvor der blev indsamlet godt 1,2 tons affald på vejene omkring. Igen i år var der været en hel dag, hvor deltagerne kunne give en hjælpende hånd med. I år var opgaverne meget blandede. Børnehavernes legepladser

i kommunen fik en kærlig gang maling, ældre mennesker fik en hånd med havearbejde, plejehjem og byen nød godt af flot musik, og der blev syet skoletasker og malet forhæng for en skole i Afrika.

Glæde og »glemsel« og ønske om mere

»Selvfølgelig er de unge voksne glade for at mødes og tale med hinanden,« lyder det fra en af arrangørerne, »men denne dag nåede de virkelig at »glemme sig selv og gå på arbejde«. Jeg hørt om mindst en ung mand, der rev ukrudt op helt alene i 4 timer, fordi det var det, der var behov for.«

Randers kommune spørger, hvornår de unge kan komme igen. Den mængde arbejde er måske lidt for meget for menigheden at leve op til alene, men det viser, at der er opgaver menigheder kan hjælpe med, der hvor de er.

KIM HOLST, RANDERS GREN

Blandt de mange aktiviteter var flere Hjælpende Hænder-projekter.

Tro forklares på film

En anden måde, de unge blev udfordret på, var, at de skulle forklare om deres tro på film. Selv om Festinords officielle sprog var engelsk, skulle de her bruge deres modersmål. Lasse Ilskov, som tjener i informations-tjenesten i Danmark, var hver dag travlt beskæftiget med at optage korte film på de skandinaviske sprog, hvor de unge forklarede, hvad deres tro betyder for dem. Planen er, at disse korte film kan blive brugt på de sociale medier i de norddiske lande.

Mange aktiviteter

Med sportsaktiviteter, kor og bandøvelse, en svømmeaften, workshops om alt fra »How I met your mother«, doodling, naturvidenskab og religion, samt »housekeeping for singles« var der muligheder for at møde hinanden under mange former for aktiviteter,

og venskaber blev skabt på tværs af grænser.

Den åndelige side blev ikke glemt

Traditionen tro var der også institutklasser, foredrag med gæstetalere fra bl.a. områdepræsidentskabet, en mini MTC og vidnesbyrds møder (der var nødt til

at være flere, så alle kunne deltage), hvor alle kunne få lidt åndelig næring.

I 2016 fylder Festinord 50 år, og det fejres der, hvor det begyndte – i Stockholm, Sverige – hvor gamle venner kan møde igen, opbygge hinanden og lære nogle nye at kende.

På gensyn i Sverige. ■

Julefestligheder i Slagelse

Finn Lykkegaard, redaktør

Begyndelsen

I sit møde i oktober drøftede menighedsrådet blandt andre ting, hvorvidt vi skulle afholde en juletræsfest i 2015. Da der samtidig var røster for en menighetsmiddag, endte drøftelsen med en beslutning om at kombinere de to ting. Et par brødre

fik opgaven sammen med Primarys præsidentskab.

Hvad gør vi med missionærerne

Midt i planlægningen og herunder den rette tid for festlighederne fik vi pludselig et tilbud fra en af vore missionærer – ældste Dickson – om, at en

koncert kunne afholdes af en gruppe på 8 særdeles musikkapable missionærer, der skulle på turné i Danmark med deres program. Det skulle være den 11. december, selvom vi helst havde set det den 12., som så kunne danne rammen om alle ting. Men sådan gik det ikke. Koncerten blev sat til den 11. og vore »egne« festligheder til den 12., da søstrene følte, at den sidste lørdag før jul skulle være kirkeaktivetsfri.

Planlægning og invitationer

Vi mødtes derefter som ansvarlig gruppe og gik i gang med den endelige planlægning, der også indeholdt en invitation til Nykøbing Falster Gren om deltagelse.

Vi talte juletræ og lys – også set i lyset af håndbogens noget rigide bestemmelser, der ikke helt tager højde for de nyeste batteridrevne LED lys, men vi nåede en konklusion, der ikke skal uddybes her.

Vi drøftede underholdning og julemand, godteposer og gaver, menu og mandelgaver samt naturligvis udsmykning af lokalet.

Invitationer blev udsendt og opsat, og vi ventede spændt.

Juletræsfest

I god tid fik vi opsat borde og juletræ, der sammen med lokalet var smukt pyntet til lejligheden, hvorefter vi afventede gæsternes ankomst. Der var tilmeldt 72.

Desværre var den rigtige julemand syg samme dag, men til alt held sprang

»Drengene forsøger sig med eksotisk dans«

Simon Johansen (junior) fra Nykøbing til med øjeblikks varsel og blev iført et julemandskostume, hvorefter han gemte sig et sted i kirkebygningen med det formål, at børnene skulle finde ham.

Primary underholdt så smukt.

Fundet blev han, hvorefter dansen gik om træet efterfulgt af lege og uddeling af gaver. (Alle skulle selv medbringe en (billig) gave, således at alle primarybørn kunne få en gave af julemanden. Der var hygge og glæde, sang og smil og ingen sure miner.

Spisningen

Af tids- og pladsmæssige hensyn var en del af maden forberedt hjemmefra. Således havde »flæskkestegsmesteren« Simon Johansen (senior) fra Nykøbing stegt mange kilo steg, medens vi havde skrællet og kogt 20 kg kartofler og smuttet 1 kg mandler. Ris a la manden ankom i et næsten fyldt babybadekar, mens resten blev tilberedt under juletræsfesten.

Gæsterne ved de 9 fyldte borde var på ingen måde utilfreds med den tilberedte mad, der blev indtaget under lystig snakken m.m. At der var 9 mandelgaver gjorde heller ikke noget – ja selv det bord, der ikke kunne tømme skålen med ris a la mande, slap ikke for mandelgaven, der beredvilligt blev overrakt bror Graabek fra Nykøbing.

Underholdende underholdning

Vi havde været enige om i gruppen, at der efter maden – hvor børnene fik godteposer og de voksne slik – skulle være underholdning, og det blev der.

Primarybørnene opførte et lille stykke, der blev læst julehistorie, spillet og sunget julemusik, og sandelig om vi ikke også fik »en dans fra de varme lande«. En af menighedens piger er – i

hvert fald for en tid – vendt hjem efter studietid på Hawaii, og hun – søster Kjestine Grand Sørensen (som hun hed) – har ikke alene studeret, men også fundet tid til at gifte sig med bror Tino Tatarata og få lille Mitirani. Tino er fra Fransk Polynesien (Mataura, Tubuai) og han og Kjestine (iført gevandter fra øerne på havet) ledte såvel brødre som søstre i en eksotisk dans, hvorefter Kjestine dansede for os, inden det var tid til oprydning for nogle og hjemtur for andre.

Glædeligt så mange, der tog del i oprydning/opvask.

Som sagt 72 tilmeldte, men nogle faldt fra på grund af sygdom o.a., men

i alt 66 sjæle nød hinandens dejlige selskab denne december eftermiddag – heraf hele 16 fra Nykøbing og (åbenbart) 50 fra Slagelse.

Herligt og værdifuldt

Det er absolut en fornøjelse, når man kan være sammen med sine søskende – også til en sådan festlig lejlighed. Og en velsignelse, at vi fra stavens udkantssområde kan finde sammen og bruge tid sammen – et tid, der trods den selskabelige anledning, opbygger os alle og minder om, at selvom vi kun er få, så er vi stærke.

Hjertelig tak til alle, der deltog. ■

Missionæernes koncertturne

Ældste Dickson, Den Danske Mission

Langt over forventning

Budbringerne 2015 var meget mere, end alle troede det ville være. I to uger rejste 9 missionærer fra Danmark og Island rundt i Danmark og holdt julekoncerter, hvor de delte deres vidnesbyrd om Jesus Kristus gennem musik og ord. Det var en meget anderledes missioneringsoplevelse for dem, der var med, fordi skemaet var fyldt med øvelse, koncerter og musikalsk-relateret missionering, såsom at synge på gågader og tage rundt og synge for medlemmer og venner. Det krævede meget energi,

men var det værd at se den glæde, som blev bragt til så mange mennesker i juletiden.

En hjælp til at huske

I en tid som vor, hvor mange mennesker glemmer, hvorfor vi fejrer jul, var det en perfekt måde at hjælpe danskerne husker på den ægte jul. Som en del af koncerten blev videoen #enfrelsererfødt vist med invitationen at »finde ud af hvorfor«. Med talte ord samt en masse forskellige sange for ældre så vel som for unge, rørte disse

De syngende missionærer, der bragte stor glæde.

missionærer alle, som var til stede både med det sjove og det åndelige.

Ikke første gang – og nu på video

Gennem årene har der nu og da været musikalske missionærgrupper, som også tog rundt og gjorde det samme, og der er mange, som stadig

har deres plader og kassettebånd. Med hjælp fra Lasse Ilskov fra Esbjerg Menighed og Jeppe Ilskov fra Odense 1 Menighed fik Budbringerne optaget de fleste af deres sange, som nu ligger på nettet, hvor alle kan se dem. Lasse sagde: »Det er meget sjovt, for jeg har stadig deres kassettebånd, og nu

kan jeg hjælpe andre med at lave det samme, men på video i stedet for.«

Ideen

Idéen til gruppen var for det meste et eksperiment fra missionspræsident O'Bryants, side, hvor det ville give nogle af de mange musikalske missionærer i Den Danske Mission mulighed for at bruge deres talenter til noget større. Da noget lignende ikke var blevet gjort i lang tid, var mange ting uventede eller uklare, og det betød, at det reelt var usikkert, hvad disse musikalske missionærer skulle lave. Der var også mange andre udfordringer, som viste sig lige inden turneen, før koncerter, osv.

Mirakler

Vi så mirakler hver dag hele vejen igennem. Da vi først kom sammen, et par dage inden vi skulle holde vores første koncert, var ingen af os sikre på, hvordan det hele skulle foregå, men med Guds hjælp faldt alt på plads, og vi kunne skabe et godt program. Der var mange ting, som vi ikke kunne løse uden Guds hjælp, og jeg ved, at han var med os hele vejen igennem. Jeg kan sige uden tvivl, at det var inspireret af Gud, og at han hjalp os, så vi kunne udføre det på hans måde. Det er noget, som jeg aldrig vil glemme

Præsident O'Bryant sagde: »Jeg er overvældet over, hvad gruppen har opnået. Vi lytter til deres musik igen og igen hver dag, og det er vores

yndlings julemusik. Vi spiste til middag med stavspræsident Bernskov og hans familie, og han fortalte mig om alle de opkald, han har fået fra forskellige biskopper og andre medlemmer, som sagde: »Hvis bare vi havde vidst det, ville vi have taget vores venner med.« Næste år ved de det, og vi vil have flere til stede, så deres indflydelse vil fortsætte, efter de tager hjem. Vi har cirka 10.000 visninger af de videoer, vi har lagt på vores Facebook. Det er mere end fantastisk.»

En ting er sikkert, alle ser frem til næste år, når det her skal ske igen. ■

NAV NEN Y T

Min mission

**Søster Kirstine Mølholt,
Slagelse Menighed**

Begyndelsen

Jeg var på MTC i England i to uger, hvilket var en god oplevelse for mig.

To dage før jeg skulle tilbage til Danmark, havde jeg en følelse af, at jeg skulle til Aalborg.

Da jeg kom til København og fik min kammerat, søster Hall, som var min træner, fik jeg at vide, at jeg skulle til Aalborg. Det var en oplevelse som jeg er taknemlig for.

Aalborg Jens og Jane

Før min mission havde vi i Slagelse Menighed en 40-dages faste, hvor

medlemmerne fastede på skift. Da min far fastede, ringede Jens og Jane fra Aalborg for at komme på besøg. De har været venner af vores familie i mange år, og lige netop den dag gik de med på at få besøg af missionærerne.

Et halvt år senere tog jeg på min mission og kom til Aalborg, og jeg har haft mulighed for at undervise Jens og Jane sammen med Jan og Else Ladehoff. De var med til at undervise i Aalborg, hvor jeg lærte, at medlemmer, der hjælper missionærerne, er vigtige, og at faste åbner muligheder. Jeg er taknemlig for, at jeg blev sendt til Aalborg – det var en styrke for mig og en dejlig menighed at tjene i.

Odense rollespil oplevelsen

Jeg elskede at tjene i Odense. En aften sad søster Woster og jeg og rollespillede i to timer om at give en Mormons Bog ud samt meget mere.

Vi gik ud kl. 20.00 for at kontakte mennesker, og jeg talte med en ung mand. Vi havde en god samtale om Mormons Bog, og han tog imod en bog og glædede sig til at læse den. Søster Woster fik også givet en Mormons Bog til en mand. Det var en god oplevelse for os begge.

Oplevelse på Fanø-færgen

En aften, hvor vi skulle til Fanø for at besøge en ældre dame, var vi på Fanø-færgen. To mænd kom

**Søster Kirstine Mølholt,
Slagelse Menighed**

FINN LYKKEGAARD

og spurgte, hvem vi er, og hvad vi lavede. Vi fik en god samtale om, hvad vi gjorde som missionærer, og efter 8 minutter begyndte vi at tale om Mormons Bog. Vi læste lidt sammen, og den ene af mændene tog imod en Mormons Bog. Vi skulle af færgen og gik hen til den ældre dame, men hun var ikke hjemme, så vi nåede den samme færge tilbage til Esbjerg.

Det var en god oplevelse at møde de to mænd og have en god samtale med dem.

Roskilde zonesplit

Vi havde en zonesplit i Roskilde og Holbæk, og der var nogle af missionærerne, der snakkede med en mand fra Rumænien, som hed Liviu.

Vi begyndte at undervise ham, og han begyndte at komme i kirke hver søndag. Han havde aldrig tidligere set frem til søndag, men han begyndte at gøre det nu. Søndag blev en særlig dag for ham, og han ville gerne døbes.

Desværre var han nødt til at tage hjem til Rumænien, hvor han så vil mødes med missionærerne. Han var en fantastisk person, som jeg lærte meget af.

Jeg elskede min mission og er meget taknemlig for alle mine oplevelser på min mission. Jeg er taknemlig for alle mine områder og alle mine kammerater og for det, jeg har lært af dem.

Jeg føler at jeg er kommet tættere på min himmelske Fader, og at jeg har fået et stærkere vidnesbyrd. ■

**Søster Sofie
Johnson,
Slagelse
Menighed**

FINN LYKKEGAARD

Mit yndlingsskriftsted

**Sofie Mølholt Johnson, Slagelse
Menighed, UP-præsident**

Et af mine yndlingsskriftsteder er Mosija 23:14

»Jeg elsker dette skriftsted, fordi det viser os vigtigheden af at holde os nær til Herren, følge hans vej og hans befalinger. Ikke nok med at vi kommer tættere på vores himmelske Fader og høster velsignelserne ved dette, men vi bliver også et menneske, andre kan stole på – et menneske, som andre kan læne sig op af. Jeg ved, at når vi holder os på den rette sti og holder Guds befalinger, så bliver vi et redskab i Guds hænder til at hjælpe og vejlede andre! Og hvilken bedre måde er der at tjene vores himmelske Fader på?« ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-650 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■